

РЕШЕНИЕ

№ 2215

гр. София, 24.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 27.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9210** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Делото е образувано по жалбите на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Г. С. Д. и [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Г. И. Г. против заповед № ДК-02-СО-151/08.11.2007 г. на началника на Столична РДНСК, с която на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж „Група бунгала тип „Б”-6 броя”, находящ се в поземлен имот пл. № 1354, кад. л. Г-27-13-Г, м. „яз „Искър”, район „П.”, Столична община. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Обосновават се съображения за търпимост на строежа по смисъла на § 16, ал. 1 от ПЗР на ЗУТ. Неуведомяването на страните за започване на административното производство по издаване на оспорената заповед и лишаването им от право на участие в това производство се изтъква за съществено нарушение на процесуалните правила. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – началника на РДНСК-Югозападен район, конституиран в качеството му на правоприменик на началника на Столична РДНСК, не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен

акт, намира жалбите за ДОПУСТИМИ, като подадени от надлежни страни, адресати на индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледани по същество жалбите са ОСНОВАТЕЛНИ по следните съображения:

При извършена проверка от служители на Столична РДНСК с констативни актове № 121/24.02.2006 г. и № 121-2/29.08.2006 г. е установен строеж „Група бунгала тип „Б” - 6 броя”, находящ се ПИ пл. № 1354, кад.л. Г-27-13-Г, м. „яз. „Искър”, район „П.”, Столична община. Посочено е, че имотът е собственост на ТПК „Ф. промишленост”. Строежът представлява шест броя еднотипни едноетажни сглобяеми бунгала със стени състоящи се от сандвич панели, положени върху бетонна основа. Покривът е метален, двускатен, покрит с гофрирана ламарина. Строежът е квалифициран от административния орган като незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, тъй като е изпълнен без одобрени проекти и издадено разрешение за строеж в нарушение на чл. 148, ал. 1 във връзка с чл. 137, ал. 3 от ЗУТ.

Констативните актове са съставени в отсъствие на собственика и/или извършителя на строежа. Съобщаването на констативните актове е извършено по реда на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ.

Въз основа на така установените факти и проведената административна процедура, началникът на РДНСК-Югозападен район е издал оспорената заповед.

Като доказателство по делото е приет договор за покупко-продажба от 10.02.1999 г., по силата на който ТПК „Ф. промишленост” продава на [фирма] три броя едноетажни сглобяеми бунгала с лека и метална конструкция, всяко от които със застроена площ от 41.43 кв.м., а заедно с покритата веранда 45,47 кв.м., находящи се в находящ се ПИ пл. № 1354, кад.л. Г-27-13-Г, м. „яз. „Искър”, район „П.”, Столична община. Приложено е Удостоверение за търпимост № 94-Г-232/05.07.2005 г., издадено от главния архитект на район „П.”.

Въз основа на представените от жалбоподателя [фирма] писмени доказателства, по делото е установено, че в капитала на дружеството са включени седем броя бунгала, барака, масивна ограда с бетонна основа и метални платна, портал и входна врата, изградени/монтирани в периода 1985-1986 г. в ПИ пл. № 1354, кад.л. Г-27-13-Г, м. „яз. „Искър”, район „П.”, Столична община

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза, която дава заключение, че описаните в констативните актове бунгала тип „Б” – 6 броя не съответстват по конфигурация, застроена площ и местоположение на установените на място три броя бунгала, както и на тези, предмет на договора за покупко-продажба от 10.02.1999г., сключен между [фирма] и ТПК „Ф. промишленост”. Вещото лице е констатирало съответствие единствено по отношение на описаната конструкция на бунгалата. Също така, вещото лице не е установило идентичност между строежа, чието премахване е разпоредено с оспорената заповед, находящите се на място строежи и дълготрайните материални активи в капитала на [фирма], за които по делото са приложени писмени доказателства. В заключение вещото лице е посочило, че в имот пл. № 1354 не съществуват 6 броя бунгала с описание, квадратура, конфигурация и местоположение такива, каквито са описани в оспорената заповед. Според вещото лице същите се намират в съседния имот пл. № 1353.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съд прави следните правни изводи:

По силата на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ началникът на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на незаконни строежи или части от тях.

Кои строежи са незаконни е определено в ал. 2 на същата разпоредба. Съгласно т. 2, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, незаконни са строежите, които са извършени без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Заповедта се издава въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на Дирекцията за национален строителен контрол. Актът се връчва на заинтересуваните лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок /ал. 3 на чл. 225 от ЗУТ/.

С оглед на това, оспорената заповед № ДК-02-СО-151/08.12.2010 г. на началника на РДНСК-Югозападен район е издадена от компетентен орган, в рамките на делегираната му въз основа на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ със заповед № РД-13-182/29.05.2007 г. на началника на ДНСК компетентност.

Оспорената заповед е издадена в законоустановена писмена форма, като в нея подробно са описани фактическите и правни основания за нейното издаване.

Изложените от жалбоподателите доводи за неуведомяването на страните за започване на административното производство по издаване на оспорената заповед не дава основание да се направи извод за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото съобщаването на констативните актове е извършено съобразно правилото на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ.

Изслушаното по делото заключение от съдебно-техническа експертиза, което като обективно и безпристрастно изготвено и неоспорено от страните по делото съдът изцяло кредитира, дава основание да се приеме, че строежът, чието премахване е разпоредено с оспорената заповед не отговаря по описание, конфигурация, квадратура и местоположение на находящите с имот пл. № 1354 строежи. Това възпрепятства неговото еднозначно идентифициране и лишава наложената с оспорената заповед принудителна административна мярка от предмет. По изложените съображения, настоящият съдебен състав формира краен извод за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, довело до невъзможност да се извърши проверка за съответствие с материалния закон. Липсата на идентичност между строежа, чието премахване е разпоредено с оспорената заповед и съществуващите на място в ПИ пл. № 1354 строежи има за последица издаване на административен акт в противоречие с установената от закона цел, на премахване да подлежат единствено незаконни строежи.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да възстанови на жалбоподателите направените по делото разноски.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № ДК-02-СО-151/08.11.2007 г. на началника на Столична РДНСК.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален и строителен контрол да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Г. С. Д. разноски по делото в размер на 1450 /хиляда четиристотин/ и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален и строителен контрол да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Г. И. Г. разноски по делото в размер на 1450 /хиляда четиристотин и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: